

POSUDEK OPONENTA DIPLOMOVÉ PRÁCE

Jméno studenta: BcA. Klára Janypková

Název diplomové práce: Paraván ve spolupráci s firmou Todus

Studentka Klára Janypková si jako téma své diplomové práce vybrala návrh paravánu ve spolupráci s firmou Todus. Zadáání měla od počátku tudíž velmi konkrétní, neboť musela dbát na výrobní možnosti firmy, následovat portfolio jejich stávajících produktů a zároveň samotný předmět – paraván – kvůli svým funkčním požadavkům skýtá mnoho tvarových omezení.

Takto zúžené zadání je výhodné v pozici počátku navrhování, kdy se studentka vyhnula fázi hledání předmětu své práce, a mohla se tak již soustředit na kvalitní řešení již existujících paravánů na trhu. Z řešení zaměřené na interiérové a exteriérové použití vyplynul stále se opakující společný trend – vertikálnost produktu a částečná transparence pomocí průhledných materiálů (textilií, skla, perforovaného plechu) či kladení vertikálních prvků v těsné blízkosti vedle sebe (latě, textilní pruhy).

Vzhledem k materiálům a technologiím, se kterými firma běžně pracuje, studentka zvolila pro rámovou konstrukci ohýbané kovové trubky a pro transparentní výplet textilní pásy, které mohou být navíc zbytkové kusy z textilií, které firma používá na svých jiných produktech. Tuto myšlenku cením pro svou ekonomickou i ekologickou úsporu.

Klára ve svém portfoliu představuje více tvarových možností, přes které se dostala po vlastním zhodnocení a konzultacích s firmou až k finálnímu návrhu, který dále rozpracovala. Zvítězila lehká kovová konstrukce s prostorovým rozložením představující dobrou stabilitu, ale zároveň jednoduchou manipulaci. Tvarové řešení konstrukce umožňuje také žádanou modularitu a možnost přistavení paravánu k sedacímu nábytku, což považuji za velmi příjemný přínos.

Po vytvoření prototypu studentka návrh ještě upravila. Snížila jeho výšku a horní rovnou trubku změnila na zalomenou kvůli deformaci textilního výpletu. Myslím si, že deformace výpletu není špatná a mezery mezi popruhy, které jsou kvůli ní větší, podle mého názoru nevadí, neboť se rozšiřují zejména ve spodní části, kde na zastínění příliš nezáleží. Jako další důvod této změny geometrie konstrukce studentka uvádí lehce vyšší stabilitu paravánu. Domnívám se, že stabilita původní varianty je při použití v interiéru dostačující a v exteriéru naopak není dostačující ani tato nová varianta s horní zalomenou trubkou a taktéž vyžaduje přídavné zatížení. Původní varianta byla podle mého názoru geometricky zajímavější.

Upevnění výpletu je řešeno funkčně dle již otestovaného principu na jiném produktu firmy. Zatížení paravánu proti povětrnostním vlivům studentka vyřešila podle mého názoru velmi dobře. Betonové závaží sledující celkovou estetiku výrobku je kladeno na přidanou tenčí trubku do vnitřního úhlu paravánu, tudíž nevyčnívá do prostoru za paraván, kde by mohlo docházet k nebezpečnému zakopávání o tento těžký prvek. Závaží je tvořeno třemi díly, přemísťování paravánu tak zvládnou i fyzicky méně zdatní uživatelé. Závaží nijak nenarušuje čistý design výrobku a svou funkci plní výborně.

Myslím si, že studentka se svým návrhem trefila do portfolia firmy, respektovala její materiálové i technologické možnosti, po celý průběh navrhování zvažovala finanční náročnost výroby a zohledňovala potřeby uživatelů. Formální stránka diplomové práce je také vydařená.

Z těchto důvodů navrhuji známku A.

Doplňující otázka k obhajobě:

Přemýšlela studentka nad stykem kovových trubek a betonového závaží? Nepoškodí beton povrch lakovaných trubek jak esteticky, tak i funkčně (v místě poškození laku může docházet ke korozi)? To stejné platí i pro styk paravánu se zemí (beton, kamenná dlažba).

V Praze dne 6. 6. 2021

Jméno oponenta diplomové práce: MgA. Markéta Vápeníková

Podpis oponenta diplomové práce:

